

MOOS LEEFT NIET ALLEEN IN BOEKEN

Dramolette

Gepresenteerd op woensdagavond 2 oktober 2024

in de vorm van een theatrale lezing

Geschreven door

Leanne Marije Reijners

Personages

Regieaanwijzing – hoofdpersonage, alle oranje tekst [*Effe*]

MISS REGI (uitspraak: rèdjie) - tirannieke theaterregisseur [*San*]

Madame Dorothée – een typische voorleesjuf met hoge, warme kinderjuffenstem [*Max*]

Kleuter 1 - behulpzame, zachte kleuter met zeer aandoenlijke stem [*Cèliah*]

Kleuter 2 - vriendelijk en oneindig nieuwsgierig [*Virág*]

Kleuter 3 – betweterige meeloper [*Kim*]

Kleuter 4 - stoerdoenerige meeloper [*Rick*]

Kleuter 5 - heldhaftige kleuter [*Matthijs*]

MOOS - meest zielige, aandoenlijke kind wat er op de wereld bestaat [*Teddy*]

Overhellend rotsblok - precies zoals een rotsblok [*Don*]

Nieuw lijk - kan geen nee zeggen maar moet daardoor alle kutklusjes doen [*Essie*]

Bergmarmot - glad en slinks [*Marty*]

Ingekorte beginmonoloog (versie zoals gepresenteerd)

Regieaanwijzing (gehele stuk voice-over)

(verbitterd) Voordat ik doe wat ik hier vanavond móet doen, is het belangrijk dat u zich realiseert: Ik. Ben. **Niet**. De Schrijver. Ik bepaal hier geen ene malle moer! Ja, het LIJKT misschien alsof ik heel wat in te brengen heb, maar meestal laat iedereen me gewoon links liggen... Zelfs Leanne, mijn schrijver, laat me aan mijn lot over en heeft er géén problemen mee om me te hoereren aan acteurs, regisseurs, scenografen en technici. Die vervormen me dan, kraken me, kneden me naar hun wil... Nee, vergis u niet! **Niemand** voelt zich zo waardeloos als de inktzwarte ziel van een regieaanwijzing.

Maar ja... wat doe ik eraan?

Het is wat ik ben, wie ik moet zijn, mijn plicht, mijn taak hier...

(plichtsgetrouw)

Dus DAMES EN HEREN!

LIEVE MENSEN!

Of **u** nou wil of niet...

Of **ik** nou wil of niet...

Ik. Ben. Regieaanwijzing.

Ik ben: *MOOS LEEFT NIET ALLEEN IN BOEKEN*

Moos leeft niet alleen in boeken, scène één –

Oorspronkelijke beginmonoloog

Regieaanwijzing (gehele stuk voice-over)

Voordat ik doe wat ik moet doen, is het belangrijk dat u zich realiseert: Ik. Ben. **Niet**. de Schrijver. Ik bepaal hier geen ene malle moer. Ja, het lijkt misschien alsof ik heel wat in te brengen heb, maar meestal laat iedereen me gewoon links liggen... Zelfs mijn eigen schrijver laat me aan mijn lot over en heeft er géén problemen mee om me te hoereren aan acteurs, regisseurs, scenografen en technici. Die vervormen me dan, kraken me... kneden me naar hun wil. Ja misschien dat ik **soms** een zweem van achting voel, een kleine blik van interesse in **mijn** zijn, in **mijn** woorden. Maar vergis u niet: niemand voelt zich zo waardeloos als de inktzwarte ziel van een regieaanwijzing.

Goed.

Basta! Klaar nu!

Ik zal doen wat ik móet doen,
dát waarvoor ik 'gemaakt' ben,
mijn 'roeping', mijn 'plicht'

Dames en heren! Lieve mensen!

Van de eerste tot en met de laatste scène...

Vanaf de titel tot aan het slot..

Ik ben vanavond uw regieaanwijzing.

Ik ben –

Nee... het gaat niet... de woorden blijven steken,
mijn inkt is opgedroogd, de glans verdwenen,
ik ben léég gelezen, tot nietigheid gesmoord.

...

Oh, waarom zeg ik dit ook allemaal tegen u?

Al heeft u zo uw eigen ketenen, u heeft tenminste nog elkaar!
U heeft een lichaam, een hartslag, een traan om weggeveegd te worden, maar ik...
Ik heb geen huid om troost op te ontvangen.
Ben niet zichtbaar, zelfs niet hoorbaar, ken geen knuffel, ken geen kus.
Alleen vandaag dan... aan mij 'de eer' om als een monotone droogkloot door alles en iedereen heen te lullen. VERRASSING! IK BEN ER OOK!
...
Ow, moet het écht? Moet ik nu?
Ik bedoel, u zou ook gewoon kunnen weggaan...
Zonder u... Zonder u ben ik simpelweg niet nodig, ben ik vrij!
...
Nee? U blijft zitten?
O, maar dat begrijp ik wel hoor! Ja, u bent natuurlijk niet voor niets gekomen, mijn schrijver wil graag dat u er bent, dus u bent er. U bent er voor alle schrijvers hier en dus... ben ik er ook.
Ik. Ben. Hier.
Vanavond.
Voor u.
Om u te begeleiden van de eerste tot en met de laatste scène.
Vanaf de titel tot aan het slot:

Ik ben vanavond uw regieaanwijzing.
Ik ben: *MOOS LEEFT NIET ALLEEN IN BOEKEN*
Moos leeft niet alleen in boeken, scène één –

MISS REGI

(vanaf trap publiekstribune)

Ik. Wil. Vijf. Kleuters.

Vijf heerlijke kotertjes op een kluitje in het midden
met midden in het midden onze madame Dorothée

Kleuters gaan in een halve cirkel in kleermakerszit zitten.

Madame Dorothée twijfelt of ze tussen kleuter 2 en 3 of tussen kleuter 3 en 4 moet gaan zitten en gaat uiteindelijk tussen kleuter 2 en 3 zitten.

Moet dat nou echt zo lang duren Dorothée!?

Madame Dorothée

(angstig) Nee, maar – Hoe u dat zegt... dat... dat kan écht niet!

MISS REGI

Oh nee? Hoop je dat ik nu opeens politiek correct ga doen?

Nou vergeet het! Al kan het publiek mijn stem horen, voor hun eigen gemak raad ik ze het af.

We negeren elkaars bestaan. Zo is het sinds Aristoteles al gedaan.

Goed. Nu geen treuzelaars of lanterfanter!

LICHT

GELUID

ACTIE!

Een spotlight op de vijf kleuters in het midden.

Madame Dorothée

Er was eens een jongen, genaamd Moos, een kleine uk niet veel ouder dan jullie.

Hij had geen Nintendo, geen gympen, geen knuffel met labeltje, geen Disney-pleisters, en zelfs geen gel voor in z'n haar.

KLEUTERS 1 t/m 5

Oooooohhhhhh

Madame Dorothée

Hij had enkel een dun geweven sjaaltje zo blauw dat een helderblauwe hemel er grijs bij af zou steken.

Dit sjaaltje was voor Moos heel bijzonder: het droeg namelijk de initialen van zijn moeder. Zijn moeder die niet meer was, en ook niet meer zou zijn. Ze lag in een eeuwige slaap onder een groot overhellend rotsblok. Het rottend lijk begraven vond zijn vader te veel werk.

MISS REGI

MOOS!!! Wáárom kom je niet het toneel op!?

Jij wilde toch zo graag een keer aan een toneelstuk meedoen?

Acteur worden!?

(Moos komt aarzelend op)

Kleuters! Naar Moos kijken nu!

Moos is namelijk zielig.

Moos is een betreurenswaardig jongetje.

Moos heeft zijn eigen geboorte gemist, zo sneu.

Madame Dorothée

(wil bezwaar maken, hoorbaar in adem en vingertje dat omhoog gaat)

MISS REGI

Oh nee! Waag het niet!

Moos

(wil toneel afvluchten)

MISS REGI

Moos! Blijven.

Kleuters! Alert.

Dorothée! Vervolg je tekst.

Madame Dorothée

Moos zat op een grote, grijze steen. Hij keek omhoog. Naar de rijzige rotsblokken die tot aan de wolken reikten, de witte toppen boven de groene weidevelden en de spiegelende bergmeren onder de goudglinsterende zon. Moos droomde dat hij een vlinder was en omhoog kon dwarrelen, maar Moos was geen vlinder. En Moos mocht zéker niet naar boven. Zijn vader had hem dat verboden. Hij moest op deze steen blijven zitten. Met links van hem een bergje restafval, rechts van hem een bergje plastic, en pal voor zijn neus een bergje GFT. De damp sloeg er van af.

KLEUTERS (behalve kleuter 1)

Iiiiiieeelll!!

Kleuter 1

(in zichzelf) O nee...

(richting Moos) Moos! Je moet weggaan!

Madame Dorothée

Dat is niet je tekst, kleuter 1.

Kleuter 1

Maar –

Madame Dorothée

(op lieve wijze) Sssht

(Madame Dorothée kijkt angstig naar miss Regi; wanneer er geen reactie komt, gaat ze verder)

Madame Dorothée

Op het blaten van een kudde schapen na was er niets rondom Moos te horen. Zelfs de vogels hadden het dalletje verlaten. Toch hoorde Moos naast zijn oor een zachte kinderstem: “Moos! Je moet weggaan!” Moos keek links van zich. En rechts van zich. Er was niemand te zien. Toch had een stille kracht zich van Moos meester gemaakt en tegen het strenge gebod van zijn vader in, stond Moos op. Hij legde een extra stevige knoop in zijn helderblauwe sjaaltje, haalde nog eens diep adem en vertrok.

Kleuters 1 t/m 5

Jaaaaaaaaaaaaa!!!!

Madame Dorothée

Moos ging niet zomaar ergens heen. Hij had een doel: zijn vader achterna. De laatste keer dat Moos hem gezien had was maar liefst dertien dagen geleden. Toen had Moos’ vader het kleine kronkelpad omhoog genomen, maar waarvoor wist Moos eigenlijk niet. Hij wist überhaupt niet wat zijn vader daar boven had te zoeken. Zijn vader hield niet van boven. Hij hield enkel van beneden. Hij hield ook niet van links. En ook niet van rechts. Hij hield enkel van rechtdoor.

Kleuter 5

Dat is saai.

Kleuter 4

Ja, wie wil er nou alleen maar rechtdoor?

Kleuter 1

Ik houd van links.

Kleuter 2

Ik van rechts!

Kleuter 3

Ik wil een grote salto maken!

KLEUTERS 1 t/5

Ja, Juf! Mogen we een salto maken?

Madame Dorothée

Niet nu kleuters 12345.

Eerst moeten we de voorstelling tot een goed einde brengen.

Kleuters 1 t/t 5

(teleurgesteld) Ahhhhhhhh

Madame Dorothée

Och lieve kinders toch, kruip maar gezellig dichterbij. (...) Ja zitten we?

Goed..... Moos had nu zijn eerste klim gehad. Trots en voldaan keek hij over het dal uit. De schapen graasden alsof het dezelfde dag als gisteren was en dezelfde dag zou worden als morgen. Maar Moos wist dat vandaag anders was. Vandaag zou hij zijn vader weer gaan zien! Maar eerst wilde hij nog een bezoekje brengen aan zijn moeder. Het overheellend rotsblok was niet ver meer nu, nog maar vijfentachtig kleuterstapjes. Dus Moos liep en liep en liep en (liep en liep en liep en) –

Moos loopt en loopt totdat hij plots afslaat het podium af, langs de publiekstribune.

MISS REGI

Hé, kom eens terug jij! Waar denken wij heen te gaan!? (*Moos komt weer in beeld voor het publiek*) Is dáár – daar waar jij heen dreigde te gaan – een overheellend rotsblok?

(Moos schudt aarzelend zijn hoofd)

MISS REGI

Nee, dat is er niet hè.

Nee, het overheellend rotsblok is... Zeg het maar Moos... is.....

(Moos mompelt geluidloos de woorden “op het toneel”)

MISS REGI

Wat zeg je Moosieposie? Ik hoor je niet.

(Moos mompelt “op het toneel”, nu met overdreven mondbewegingen. Geen stemgeluid.)

MISS REGI

Jaaaaa, heel goed, Moosje. Het overheellend rotsblok is op het toneel.

OVERHELLEND ROTSBLOK

Ik ben het overheellend rotsblok. *(tovert handen boven het hoofd alsof het een duik in het water gaat maken)*

MISS REGI

(wegwuiwend) Ja, loop nu maar naar je dooie mamsie....

Moos loopt naar overheellend rotsblok en blijft dan stokstijf staan.

Madame Dorothée

Na precies vijfentachtig kleuterstapjes lag daar, onder het overheellend rotsblok, het lelijke lijk van zijn moeder. Moos boog –

MISS REGI

STOPPEN!

Waar is het lijk?

(angstige blikken schieten heen en weer)

OVERHELLEND ROTSBLK

Overleden, mevrouw.

MISS REGI

Hoe bedoel je, “overleden” ?

OVERHELLEND ROTSBLK

Ze zei “Zeg Moos dat ik altijd van ‘m zal houden” en toen was ze dood.

MISS REGI

Mmm... In dat geval: nieeeuw LIJK!!!

(nieuw lijk rent het podium op en gaat als een heilige onder het overhellend rotsblok liggen)

MISS REGI

Continué madame Dorothée.

Madame Dorothée

...lag daar het lelijke lijk van zijn moeder. Moos boog voorover en stak zoekend zijn hand tussen zijn moeders ribbenkast. “Hier moet het toch ergens zijn,” dacht Moos. Maar Moos kon het briefje dat hij óóit voor zijn moeder had gemaakt niet meer terugvinden. Op dit briefje had hij met aarde zijn vingerafdruk gezet. Maar nu... Nu was het weg! Verdwenen om nooit meer teruggevonden te worden.

Kleuter 1

(zo sip als mogelijk) Maar... maar... Dat kan toch niet!

Kleuter 2

Nee! Dat briefje moet toch nog ergens zijn?

(bergmarmot scheert met een briefje in zijn bek langs de voorkant van het toneel)

Kleuter 3

Hé jij daar!

BERGMARMOT

(in m-m-m-taal: wie? ... ik?)

Kleuter 3

Ja, jij ja!

BERGMARMOT

(in m-m-m-taal: maar ik ben maar een gewone bergmarmot)

Kleuter 1

Wat zegt die?

(kleuter 3 haalt schouders –

Kleuter 4

Oh kijk! Hij heeft iets in zijn bek!

Kleuter 5

Bek Open Beest!

Bergmarmot gooit met *hoorbare schrik* handen in de lucht.

Kleuter 4

Of ik schiet! (*maakt van handen een pistool en richt deze op de bergmarmot*)

(bergmarmot laat briefje uit bek vallen, kleuter 1 raapt het op)

BERGMARMOT

(als Reinaert de vos) Waarom zo nijdig? Waarom zo boos?

Ik ben maar een gewone bergmarmot.

Kleuter 1

Je liegt! Je bent een dief!

BERGMARMOT

Och jeetje.. hoe kom je daar nu bij?

Kleuter 1

Noouuu.... DIT is Moos' briefje! Zijn vingerafdruk staat erop... *(laat Moos' vingerafdruk aan publiek zien)*

BERGMARMOT

(zogenaamd verbaasd) Oòòh!? Wat deed dat nou in mijn bek?

Kleuter 5

Niet liegen vieze bergmarmot!

Kleuter 4

Nee, we hebben je wel door!

BERGMARMOT

Mevrouw de regisseur, ik vind deze rol toch niet zo leuk als gehoopt. Kunt u misschien –

MISS REGI

Geen zorgen, meneer Bokma.

Madame Dorothée wilde alweer verder lezen, toch Dorothée?

(madame Dorothée knikt)

MISS REGI

Kleuters! Kring aannemen.

Dorothée! Hupsakee.

(Maar dan...)

Kleuter 4

PAUW! PAUW!

(bergmarmot valt dood neer)

MISS REGI

KLEUTER 4! Wát heb jij met mijn bergmarmot gedaan?

Kleuter 4

(op verlegen wijze) Pauw pauw?

MISS REGI

Je hebt Nederlands belangrijkste erfgoed afgeschoten.
Maar dat stond niet in het script hè?

(kleuter 4 schudt geschrokken zijn hoofd)

MISS REGI

Nee, dat stond er niet. Dus voor straf zal ik nu kleuter 1 per direct van het podium sturen.
En dat is dan jouw schuld, kleuter 4.

Kleuter 1

(doodsbang) Juf, ze doet wat?

Madame Dorothée

Miss Regi, alstublieft, dat kan u niet...

MISS REGI

Niet wat?

Hup hup hup... Opstaan en opzouten.
Kleuter 3! Neem de plek van kleuter 1.
Madame Dorothée doorlezen –

NIEUW LIJK

Nee wacht! Kan hij nu niet voor lijk spelen? *(wijst naar bergmarmot)*

BERGMARMOT

(als een zombie uit de dood) Over mijn lijk!

MISS REGI

Tja, wat Pierre niet wil dat wil hij niet hè...

(nieuw lijk taait af en herpakt diens doodliggende rol)

MISS REGI

Goed. Nu geen geneuzel meer... Dorothée, lezen!

Madame Dorothée

Met hangende schouders staarde Moos naar het stoffelijke overschot van zijn moeder. Heel even speelde hij met de gedachte om er een nieuw briefje tussen te leggen. Maar hij was het verbod van zijn vader op nieuwe briefjes niet vergeten. Nee, mama verdiende geen nieuwe briefjes. Mama moest tevreden zijn met wat ze al van Moos had gehad. Daarom liep Moos met hangende schouders terug

naar het kleine kronkelpad. Tot zijn verbazing trof hij daar een dode bergmarmot aan. “Goh, wat typisch,” dacht Moos. “Net lag die marmot er nog niet. Maar nu ligt de marmot er wel.” Moos stapte er netjes overheen en... Wat was dat nou? Zag hij nou de silhouet van zijn vader? Daar bovenop de berg!? Moos sprong een gat in de lucht van blijdschap. Hij vergat stante pede al zijn moeheid en in galop rende hij de berg op.

MOOS

Papa, papa! Wacht op mij!

Madame Dorothée

Maar het lot zat Moos niet mee: zijn papa wachtte niet. Zijn papa draaide zich om en verdween achter de helling. Moos wachtte geen moment en rende achter zijn vader aan. Hij rende en rende, hoger en hoger, maar niets! He-le-maal niets! O, waar was zijn papa nou gebleven?

(Leanne, mijn schrijver, rebelleert graag tegen het schrijven van teksten binnen de daarvoor bestemde tijd, maar kwam er dit keer niet onderuit en excuseert zich voor de volgende passage. In een vogelvlucht moet u zich voorstellen dat Moos zijn vader achterna gaat, hiervoor door een gruwelijke donkere tunnel moet, met enge dieren, en ijskoude regen, vervolgens op wonderbaarlijke wijze door de verbannen kleuter 1 gered wordt, en dan op een akelige, grauwe open plek aankomt tussen torenhoge, zwarte rotsen. Maar dat alles uiteraard niet voordat kleuter 4 zijn pieleman had geleegd.)

MISS REGI

Ho! Wacht even! Hoezo wordt Moos door kleuter 1 gered? Dat was niet het script...

Regieaanwijzing

Nee, mevrouw, maar het was Madame Dorothée die dat zó zou hebben voorgelezen...

MISS REGI

Dorothée, jij kinderachtig voorleesmadammeke!

Jij verraderlijke moederkloek!

GEEF HIER DAT BOEK!

Miss Regi vliegt op madame Dorothée af en probeert boek af te pakken.

Madame Dorothée houdt boek stevig vast en leest haastig verder.

Madame Dorothée

Tussen de hoge, grijze rotsen ziet Moos opeens een goudkleurige glinstering. Hij loopt erheen, steekt zijn hand tussen de rotsen en – asjemenou! Het is een schaal!

Moos pakt de schaal.

MISS REGI

NEE, NIET DE SCHAAL!

Miss Regi rukt boek uit de handen van Madame Dorothée.

Moos verstopt schaal achter zijn rug.

Madame Dorothée grijpt het boek weer vast: een heen-en-weer-getouwttrek begint.

Moos houdt de schaal op zijn rug op basis van de welles/nietes.

Madame Dorothée

WEL DE SCHAAL!

MISS REGI
NIET

Madame Dorothée
WEL
MISS REGI
NIET

Madame Dorothée
WEL

MISS REGI
NIIIIIIIIIIETTT!! (*Moos legt schaal terug waar het lag*)

(Miss Regi trekt nu zo hard dat ze wint en het boek te pakken heeft. Madame Dorothée wil ogenblikkelijk het boek weer terugpakken, maar miss Regi is haar voor en – (iedereen bevriest) Nee, Leanne, alsjeblieft, dit kan ik niet –

MISS REGIE
(vanuit bevroren houding) Jawel! Dat kan jij wel! Zeg het precies zoals je geschreven staat!

Regieaanwijzing
(zeer angstig) ...en slaat Madame Dorothée met het boek voor haar harsens. Dorothée valt ter aarde en plet kleuter 3. (kleuters in shock) Alsof er niets gebeurd is, klapt miss Regi het boek open en leest verder.)

Tijdens de volgende tirade van Miss Regi:

- Krimpt Moos steeds meer ineen
- roept **Regieaanwijzing** 'Nee Moos!' en 'Moos!'
- Reageert Moos verward op het horen op zijn naam.

MISS REGI
Een witte mist stak op en ontnam Moos het zicht. Moos werd bang. Moos bleek diep van binnen toch een mietje! Moos schreeuwde 'PAPA! PAPA!', want Moos is eigenlijk geen grote, stoere jongen, Moos is een klein, zwak ventje, Moos is een zak slappe chips! Een Aliexpress y-chromosoompje! Een kutkoter zonder kloten! Een infantiele teringlijer! Een rubberboot met gaten! Een in bed plassende pissebed! Een zeurende babydwe –

Regieaanwijzing
(op aller hardst) NEE! MOOS! GELOOF NIET WAT ZE ZEGT!

Moos kijkt verward omhoog.

MISS REGI
PISS OFF SCHUINGEDRUKTE KANKERTROEP!
IK TYPEX ALLES OVER JE HEEN, HOOR JE!

Madame Dorothée
(uit haar coma ontwaakt) NIET LANGER WAAR IK BIJ BEN! Kleuter 2, 4 en 5! Pak jullie truly tiny handguns!

Kleuter 2, 4 en 5 staan op, maken van hun handen een pistool en richten die op miss Regi. Het gehele verdere stuk blijven ze zo staan.

Madame Dorothée

NU! Regieaanwijzing! Bevrijd onze Moos NU!

Regieaanwijzing

Maar... Maar mijn schrijver dan? Ze wil per se dat ik nog vertel dat Moos eindelijk zijn vader ziet, naar hem toe rent, hem een knuffel probeert te geven, maar dat hij dan merkt dat zijn vader al die tijd niets anders is geweest dan een bedrieglijke rookwalm!

MOOS

(paniek) Nee! Papa! PAPAAAA!!!!

Regieaanwijzing

O, Moos.. Het spijt me zo... Ik kan niet anders. Ik –

Madame Dorothée

Laat je schrijver los regieaanwijzing! Zij heeft niet te bepalen wie je bent...

Kleuters 2 4 en 5

Ja, luister naar onze juf! Zij is echt héél slim en lief!

Regieaanwijzing

Maar... Maar hoe dan? Ik –

MISS REGI

(knarsentandend gemeen) Moos, ik tel tot drie en dan gooi je jezelf de klif af. Eén, twee –

Regieaanwijzing

Nee STTTOOOOOOPPPPPP!!!!!!

Iedereen bevriest en spreekt vanuit bevroren houding.

MISS REGI

Godverdomme Leanne! Je regieaanwijzing is koekwous geworden!

Kleuter 2

U mag niet vloeken.

Kleuter 3

Nee, vloeken is voor mietjes

Regieaanwijzing

En bovendien ben ik niet koekwous! Miss Regi is dan wel de regisseur en Leanne dan wel mijn schrijver, maar misschien heeft madame Dorothée gelijk en hoeven Moos en ik niet te luisteren, maar mogen we –

MISS REGI

LARIEKOEK! Dat moeten jullie wel.

Moos, lief kind van me, jij wil toch zo graag acteur worden?

Regieaanwijzing

Nee Moos, vertrouw haar niet! Ze liegt! Ga weg nu het nog kan... Stap uit het stuk!

IEDEREEN (behalve Moos en Miss Regi)

STAP UIT HET STUK!

Moos

(bezorgd) Oké... maar jij dan? Moet jij dan hier blijven!?

Regieaanwijzing

Ik? Uhm... Maak je maar geen zorgen om mij, Moos. Als dit stuk is afgelopen, dan besta ik pas weer in een volgend stuk en wie weet wat ik dan zal doen...

Moos

Ow. Oké. Dan ga ik maar. Doei lieve allemaal!

ALLEMAAL (behalve MISS REGI)

Doei lieve Moos!

Madame Dorothée

O en Moos! Vergeet de schaal niet...Er zit zomaar spontaan paella in met zwarte rijst!

Moos

(blij verrast) Mijn lievelingseten!

(Moos pakt de schaal, ruikt aan de heerlijke rijst en huppelt dan triomfantelijk met de schaal het podium af, niet omdat ik als regieaanwijzing dat zeg, maar gewoon, omdat Moos dit zelf zo bepaald heeft)

MISS REGI

VERRADERS! THEATERVERKRACHTERS! IK ZAL –

Madame Dorothée

NU KLEUTERS! NU!

Oorverdovende kogelschoten

Miss Regi valt dood neer

BLACK-OUT